Р Е Ш Е Н И Е
№ 44758

гр. София, 13.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 30.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова
ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева
Адриан Янев

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **11550** по описа за **2026** година докладвано от съдия Адриан Янев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).
Образувано е по касационна жалба на Т. Н. М. срещу решение № 2200/18.06.2026 г., постановено по НАХД № 6326 по описа за 2026 г. на Софийски районен съд, с което е изменен електронен фиш (ЕФ) серия К, №9976094, издаден от Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с който на касатора на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 4, вр. ал.1, т. 2 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 ЗДвП, като е намалена глобата на 25,56 евро (50 лева) на основание чл. 182, ал. 1, т. 2 ЗДвП.
Излагат се съображения, че неправилно е отразена нарушената норма, тъй като в ЕФ е посочено нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП, а в случая скоростта е ограничена с пътен знак В 26. Поддържа се, че СРС е дал неправилна квалификация на нарушението.
Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на касационната жалба.

Касационният съд, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните по делото доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:
Касационната жалба е допустима. Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, е неоснователна.
Касационният контрол на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ, е ограничен от

въведените с жалбата основания с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които съдът следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.
От събраните по делото доказателства СРС е приел за установено, че на 14.11.2024 г., в 13:42 часа, в [населено място], по [улица]до номер 200, с посока на движение от [улица]към Софийски околовръстен път, при въведено с пътен знак В26 ограничение на скоростта 50 км/ч. в населено място, се е движил лек автомобил марка „П. 208“, с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на Т. М., със скорост 68 км/ч, установена с мобилна система CORDON M2, № MD 1194. В резултат на това е ЕФ Серия К № 10978352, издаден от СДВР, с който на Т. М. е издаден електронен фиш серия К, №9976094, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 4, вр. ал.1, т. 2 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 ЗДвП,
Съдът е извел и правните си доводи, мотивирали го да потвърди издадения ЕФ. Приел е, че при издаването му е спазена установената форма и същият съдържа всички изискуеми реквизити. Нарушението според въззивния съд е безспорно установено от разпечатаните показания на техническото средство и приложения снимков материал. На следващо, място съдът е счел, че скоростта, с която се е движел процесния автомобил към момента на заснемането му е правилно определена. Изложени са мотиви, че техническото средство е вписано в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване на БИМ. Изложени са съображения за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 ЗДвП.
СРС е изменил ЕФ, налагайки глоба в по – нисък размер (25.56 евро), за което са изложени съображения за липсата на повторност при извършването на нарушение.
Решението на въззивния съд е валидно, допустимо и правилно.
Настоящият съдебен състав констатира, че фактическата обстановка по делото е установена при спазване принципите на чл. 13 и чл. 14 от НПК, във вр. с чл. 84 от ЗАНН. Събрани са всички необходими и относими към предмета на доказване писмени и веществени доказателства. В решението е обективирана извършената от съда дейност по оценка на доказателствата като са посочени фактите, които са приети за установени и доказателствата, въз основа на които това е направено.
Настоящият съдебен състав споделя мотивите на съда за законосъобразност на обжалвания ЕФ. Районният съд е проявил процесуална активност и след като е събрал необходимите за правилното изясняване на делото доказателства, анализирайки същите, е обосновал извод, че в конкретния случай касаторът е извършил нарушение на чл. 21, ал. 2 ЗДвП.
Разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП предвижда, че при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение.
В съответствие с легалната дефиниция, дадена в § 6, т. 65 от Допълнителните разпоредби на ЗДвП, автоматизираните технически средства и системи могат да бъдат стационарни (прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган) и и мобилни (прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес). Разпоредбата на чл. 165, ал. 2, т. 6 от ЗДвП урежда правото на контролните органи при

установяване на нарушения на правилата за движение по пътищата да използват технически средства или системи. В конкретния случай е използвано техническо средство – преносима система за контрол на скоростта на моторни превозни средства с вградено разпознаване на номера Cordon M2, данните от което са подробно описани в издадения електронен фиш. Безспорно установено е по делото, че техническото средство е преминало последваща проверка за техническа изправност и към датата на засичане на превишената скорост е било годно за използване и удостоверяване на данните, които е отразило, т. е., нарушението е установено с годно техническо средство, преминало през задължителната техническа и метрологична проверка.

С разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП е въведена забрана за водачите на пътни превозни средства да превишават изрично посочените стойности, съобразно категорията на съответното моторно превозно средство, а според чл. 21, ал. 2 ЗДвП, когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак. В случая е налице ограничение на скоростта 50 км/ч., въведено с пътен знак В26 за сигнализиране на ограничение на скоростта, различно от посоченото в чл. 21, ал. 1 ЗДвП (същото се установява и от снимковия материал към протокола по чл. 10 от Наредба №8121з-532/2015 г. В тази връзка правилно е отчето, че е налице превишение на скоростта с 18 км./ч. Посочената норма е правилно отразена в ЕФ, доколкото е посочено извършено нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 ЗДвП. Отразяването на привръзката между двете норми не води до извод, че АНО е приел за нарушена друга норма, различна от чл. 21, ал. 2 ЗДвП.

Предвид изложеното, решаващият касационен състав приема, че не са налице твърдените касационни основания, а обжалваното съдебно решение като валидно, допустимо и правилно, следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2200/18.06.2026 г., постановено по НАХД № 6326 по описа за 2026 г. на Софийски районен съд.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.